

Ὁ χριστιανικὸς στόλος, παραπλεύσας τὴν ἀκτὴν, ἤλθε καὶ παρετάχθη κατὰ τῶν πολεμίων ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῷ τῆς Ναυπάκτου. Ἐκ τῶν 205 χριστιανικῶν πλοίων τὰ 108 ἦσαν γαλέραι τῆς Ἑνετίας, ἐπιβαινόμεναι ἐν μέρει ὑπὸ Ἑλλήνων, συνελθόντων ἐκ τῶν νήσων.

Μετὰ πεντάωρον ἀγῶνα, τὰ τουρκικὰ πλοῖα ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἐν ἀταξίᾳ τὰ μὲν πυρπολούμενα, τὰ δὲ καταβυθίζόμενα, τὰ δὲ διασκορπιζόμενα παντοίαις διευθύνσεσι καὶ συλλαμβανόμενα. Μόνα τὰ τοῦ Βέη τῆς Τύνιδος κατῴρθωσαν νὰ διαφύγῃσι διὰ τοῦ πυρὸς τῶν συμμάχων.

Κατὰ τὴν ναυμαχίαν ταύτην ἔπεσον ἐκ μὲν τῶν Ἑνετῶν 1,200, ἐκ δὲ τῶν Ἑλλήνων 8,000, τοῦθ' ὅπερ μεγάλην περιάπτει δόξαν εἰς τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ' οὐδὲ κἀν ἀνέφεραν αὐτοὺς οἱ Εὐρωπαῖοι, ὅλην περιποιήσαντες τὴν τιμὴν τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας εἰς ἑαυτοὺς. Οὐδὲ μέγας τις προέκυψε καρπὸς ἐκ τῆς νίκης ταύτης, μεθ' ἣν οἱ σύμμαχοι, κατατρυχόμενοι ὑπὸ παντοίων ἀντιζηλιῶν, ἀπεχωρίσθησαν.

Καὶ ὁ μὲν ἀρχηγὸς Δὼν Ζουάννος ἔσπευσεν εἰς Ἰταλίαν, ἵνα δρέψῃ τὰς περιμενούσας αὐτὸν τιμὰς καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Πάπα· ἡ δ' Ἑνετία, εἰς ἣν μόνην ἔπεσε τὸ βάρος τοῦ πολέμου καὶ αἱ συνέπειαι τῆς νίκης, βλέπουσα τὴν παρακμὴν τοῦ ἐμπορίου τῆς, ἤλθε μετ' ὀλίγον εἰς διαπραγματεύσεις πάλιν μετὰ τῶν Τούρκων.

Ἡ δὲ σκιά ἡ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπεξετείνετο οὐδενὸς φροντίζοντος. Δὲν ἦσαν οἱ Ἕλληνες σχισματικοί; Δικαίως λοιπὸν ἔπασχον ὅσα ἔπασχον. Ἡ Ῥώμη ἔλεγε πάντοτε· «τοῦτο σοὶ δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς με».

J U I N

SONNET

Pendant avril et mai, qui sont les plus doux mois,
Les couples, enchantés par l'éther frais et rose,
Ont ressenti l'amour comme un apothéose;
Ils cherchent maintenant l'ombre et la paix des bois.

Ils rêvent, étendus sans mouvement, sans voix;
Les coeurs desaltérés font ensemble une pause,
Se rappelant l'aveu dont un lilas fut cause
Et le bonheur tremblant qu'on ne sent pas deux fois.

Lors le soleil riait sous une fine écharpe,
Et, comme un papillon dans les fils d'une harpe,
Dans ses rasons encore un peu de neige errait.

Mais aujourd'hui ses feux tombent déjà torrides,
Un orageux silence emplit le ciel sans rides,
Et l'amour exaucé couve un premier regret.

SULLY PRUDHOMME

ΕΡΕΪΠΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΪΡΩΙ ΤΖΑΜΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΕΛ ΧΑΚΕΜ

Μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων πυλῶν πρὸς βορρᾶν τοῦ Καΐρου ἔκειτο τὸ τζαμίον τοῦ Σουλτάνου Ἐλ Χακέμ, ἄριστον δεῖγμα Σαρακηνῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Τὸ τζαμίον τοῦτο ἤρξατο οἰκοδομοῦμενον τὸ 380 ἔτος τῆς Ἑγείρας ἤτοι τὸ 991 μ. Χ. καὶ ἐπερατώθη τὸ 1014· μετ' οὐ πολὺ ὅμως ἐκ σεισμοῦ τινος συμβάντος τὸ 1303 κατέπεσε καὶ ἀνηγγέρθη τὸ ἐπόμενον ἔτος· ἀλλὰ τέλος κατὰ μικρὸν παρημελήθη ἕως οὗ ὁ χρόνος μετέβαλεν αὐτὸ εἰς ἐρείπιον.

Ὁ Σουλτάνος Ἐλ Χακέμ, ὅστις ἀνήγειρε καὶ τὸ τζαμίον τοῦτο, ἦτο ὁ τρίτος ἀπόγονος τῆς δυναστείας τῆς διασήμου Φατμέας, εἰς αὐτὸν δὲ ἀποδίδεται καὶ ἡ ἰδρυσις τῆς αἰρέσεως τῶν Δρούσων, οἵτινες κατοικοῦσι μέχρι σήμερον ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Λιβάνου.

Ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ πρῶτον κτισθὲν τζαμίον ἦτο τὸ ἐν Μεδινά, εἰς οὗ τὴν ἀνέγερσιν αὐτὸς ὁ Μωάμεθ ἔλαβε μέρος διὰ τῶν ιδίων αὐτοῦ χειρῶν.

Τὸ κτίριον τοῦτο ἦτο εἶδος τι τετραγώνου πλινθοκτίστου, ἐστεγασμένου μὲ φύλλα φοινίκων καὶ κειμένου ἐν τινι νεκροταφείῳ.

Ἐν τῷ τζαμίῳ τούτῳ ἐτάφη ὁ Μωάμεθ, καίτοι δὲ πολλάκις ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἀνεκαινίσθη, φέρει ὅμως εἰσέτι τὸ ὄνομα Μετζίδ ἐν Νεβί, ἤτοι τὸ Τζαμίον τοῦ Προφήτου.

Τὰ ἀρχαῖα τζαμιά οὔτε δόμους εἶχον οὔτε μιναρέδας· ταῦτα ἐφευρέθησαν κατόπιν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ὁ δὲ ρυθμὸς οὗτος μετὰ ποικίλων τροποποιήσεων ἐπεκράτησεν ἑκτοτε μεταξὺ τῶν Μωαμεθανῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς. Ἐν Καΐρῳ ὅπου τοσοῦτοι Καλίφαι, Σουλτάνοι καὶ διάφοροι ἄλλοι ἰσχυροὶ Μωαμεθανοὶ ἐζῆσαν, ἀπαντὰ τις ποικίλα τζαμιά ὡς τὸ τζαμίον τοῦ Μωάμεθ Ἀλῆ, κτίριον πολυδάπανον, ἀνεγερθὲν τὸ 1829, οὗ αἱ στηλῆαι καὶ οἱ τοῖχοι εἶνε κεκαλυμμένοι δι' ἀνατολικοῦ ἀλαβάστρου· τὸ τζαμίον τοῦ Σουλτάν Τουλούς, κτίριον ἀπλούστατον, ἀλλὰ στερεώτατον, καὶ τὸ τοῦ Σουλτάν Χασσάν, ὅπερ εἶνε τὸ λαμπρότερον πάντων, ἀνεγερθὲν τὸ 1387 μὲ δαπάνην 600 λιρῶν στερλινῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπὶ 13 ἔτη!! Ἀφοῦ δὲ ἡ οἰκοδομὴ ἐπερατώθη, ὁ σκληρὸς τύραννος διέταξε ν' ἀποκοπῶσιν αἱ χεῖρες τοῦ ἀρχιτέκτονος, ἵνα τὸ σχέδιον αὐτοῦ διατηρηθῇ ἀμετάβλητον!

FRA ANGELICO

Ἰωάννης ὁ ἐκ Φιεζόλης, γνωστότερος ὑπὸ τὸ ὄνομα Fra, ἤξιώθη τοῦ ἐπωνύμου τοῦ Angelico χάρις εἰς τὴν δύναμιν ἣν ἐκέκτητο τοῦ νὰ περιάπτῃ οὐράνιον τι θέλημα εἰς τὰς κεφαλὰς τὰς ὁποίας ἐζωγράφιζε. Ζωγράφος τῆς Φλωρεντιανῆς Σχολῆς, γεννηθεὶς ἐν τῇ Τοσκάνῃ, μοναχὸς Δομινικανὸς ἀπὸ τοῦ 1387 — 1455 ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Fiesole, εἰργάσθη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,